

## **Vendim nr. 33 datë 16.02.2023**

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Marsida Xhaferllari, Kryesuese

Sandër Beci, Anëtar

Marjana Semini, Anëtare

në datën 16.02.2023 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 3 (Xh) 2022 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

**KËRKUESE:** **XHENSILA QAKO**

**OBJEKTI:** **Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2022-974, datë 26.07.2022 të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.**

**BAZA LIGJORE:** Nenet 42, 131, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës; nenet 1, 5 dhe 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; nenet 27, 28, 29, 30, 39, 42 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjo i relatorin e çështjes Marsida Xhaferllari, shqyrtoi kërkesën, dokumentet shoqëruese dhe diskutoi çështjen në tërësi,

### **V Ë R E N:**

#### **I**

#### **Rrethanat e çështjes**

1. Prokuroria pranë Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Korçë ka regjistruar procedimin penal nr. 946, viti 2014, për akuzën e kryerjes së veprës penale “Mjekimi i pakujdesshëm”, të parashikuar

nga neni 96 i Kodit Penal (KP), ndaj mjekut të urgjencës që i ka ofruar shërbim spitalor një shtetasi, i cili ka ndërruar jetë në datën 25.03.2014, pas marrjes së shërbimit. Gjatë procedimit penal janë kryer disa akte ekspertimi mjeko – ligjor, përkatësisht me nr. 15, datë 26.03.2014, nr. 1952, datë 07.11.2014 dhe nr. 880, datë 05.01.2015.

2. Pas dërgimit të çështjes në gjyq, Gjykata e Rrethit Gjyqësor Korçë, me gjykim të shkurtuar, ka dhënë vendimin nr. 465, datë 28.07.2015, duke deklaruar fajtor mjekun sipas akuzës dhe dënimin e tij përfundimisht me 2 vjet burgim dhe me heqjen e së drejtës së ushtrimit të veprimtarisë për 2 vjet. Mbi bazën e ankimit të të pandehurit, Gjykata e Apelit Korçë, me vendimin nr. 418, datë 22.12.2015, ka vendosur prishjen e vendimit dhe pushimin e çështjes penale. Kundër këtij vendimi ka ushtruar rekurs prokurori.

3. Në datën 20.06.2016, ndërsa çështja pritej të shqyrtohej në Gjykatën e Lartë, kërkesja Xhensila Qako (motra e të ndjerit) ka depozituar kallëzim në prokurori për fillimin e procedimit penal ndaj pesë ekspertëve të Institutit të Mjekësisë Ligjore, që kanë përgatitur aktet e ekspertimit nr. 15, datë 26.03.2014, nr. 1952, datë 07.11.2014 dhe nr. 880, datë 05.01.2015, për veprën penale “Shpërdorimi i detyrës”, të parashikuar nga neni 248 i KP-së, të regjistruar me nr. 697, viti 2016. Në aktin e kallëzimit, kërkesja ka parashtruar se nuk ishte dakord me shkakun e vdekjes të përcaktuar në aktet e ekspertimit mjeko-ligjor, duke kërkuar ekzumimin e kufomës së të vëllait (zhvarrimin). Gjithashtu, ajo ka paraqitur një akt ekspertimi mjeko-ligjor të datës 10.05.2016, të kryer nga një tjetër ekspert.

4. Pas kryerjes së veprimeve hetimore, prokuroria, me vendimin e datës 19.09.2016, bazuar në nenin 328, pika 1, shkronja “b”, të Kodit të Procedurës Penale (KPP), ka vendosur pushimin e procedimit penal, me arsyetimin se fakti i referuar nuk parashikohet nga ligji si veprë penale. Kundër këtij vendimi, në datën 11.10.2016, kërkesja ka paraqitur ankim në gjykatë.

5. Gjykata e Rrethit Gjyqësor Korçë, me vendimin nr. 41-2017-13 (2/575 prot.), datë 04.01.2017, ka vendosur rrëzimin e ankimit, me arsyetimin se prokurori i ka argumentuar të gjitha faktet dhe rrethanat që kanë çuar në pushimin e procedimit penal, si dhe përfundimi se nuk ka veprime të tjera hetimore që mund të kryhen është i drejtë. Sipas asaj gjykate, është i pabazuar pretendimi i kërkueses se shkakun e vdekjes i përcaktuar në aktet e ekspertimit nuk është real, pasi akti i ekspertimit i paraqitur nga vetë kërkesja me aktin e kallëzimit është kryer privatisht dhe në përmbajtje nuk përcakton në mënyrë kategorike një shkak tjetër vdekjeje. Po kështu, është e pamundur marrja e indeve të kufomës për riekspertim nëpërmjet zhvarrimit për shkak të kalimit mbi dy vjet nga vdekja e të ndjerit.

6. Gjykata e Apelit Korçë, mbi bazën e ankimit të kërkuases, me vendimin nr. 33, datë 30.03.2017, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit, me arsyetimin se ai u ka dhënë përgjigje të qartë dhe ligjore të gjitha pretendimeve të kërkuases në raport me veprimet hetimore të kryera. Sipas saj, nuk ka asnjë veprim hetimor që mund të kryhet ende nga organi i akuzës dhe që është i domosdoshëm për arritjen e një konkluzioni kategorik, të ndryshëm, lidhur me mënyrën e përfundimit të procedimit penal. Kundër këtij vendimi, në datën 27.04.2017, ka ushtruar rekurs kërkuësja, të cilin e ka plotësuar në datën 16.06.2022.

7. Në përfundim të shqyrtimit të rekursit, Kolegji Penal i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2022-974, datë 26.07.2022, ka vendosur mospranimin e tij, me arsyetimin se ai nuk përmbante shkaqet e parashikuara në nenin 432 të KPP-së. Sipas Gjykatës së Lartë, kërkuësja të njëjtat pretendime i ka ngritur edhe në ankim dhe ka marrë përgjigje të arsyetuar për to. Po kështu, Gjykata e Lartë është shprehur se në kushtet kur pretendimet i referohen mënyrës së vlerësimit të fakteve dhe provave, shqyrtimi i tyre nuk i përket juridiksionit ekskluzivisht ligjor të Gjykatës së Lartë.

8. Në datën 18.11.2022, kërkuësja i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese me ankim kushtetues individual me objekt shfuqizimin e vendimit të Kolegjit Penal të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën.

## II

### Pretendimet e kërkuases

9. **Kërkuësja**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se vendimi i kundërshtuar i ka cenuar:

9.1. *Të drejtën për një proces të rregullt ligjor*, të garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në aspektet e mëposhtme:

9.1.1. *Standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*, të garantuar nga neni 142, pika 1, i Kushtetutës, pasi Gjykata e Lartë nuk ka analizuar shkaqet e mospranimit në raport me çështjen konkrete dhe vendimi është kontradiktor, i paarsyetuar, absurd dhe jologjik. Duke mos arsyetuar vendimin, Gjykata e Lartë nuk i ka dhënë përgjigje pretendimeve për shkeljen e të drejtave nga vendimet e gjykatave më të ulëta, ndaj i ka cenuar kërkuases edhe të drejtën e aksesit.

9.1.2. *Parimit të barazisë së armëve*, pasi Gjykata e Lartë nuk i ka dhënë të njëjtën rëndësi provave të paraqitura nga palët ndërgjyqëse.

- 9.1.3. *Së drejtës për t'u mbrojtur dhe dëgjuar*, pasi kërkesja nuk është njoftuar për trupin gjykues, datën dhe orën e seancës gjyqësore. Gjykata e Lartë e ka dhënë vendimin një ditë pas plotësimit të rekursit, duke i mohuar të drejtën e dëgjimit për themelin e pretendimeve.
- 9.2. *Parimit të prezumimit të pafajësisë*, të garantuar nga neni 30 i Kushtetutës, pasi Gjykata e Apelit Korçë ka nisur procesin gjyqësor me bindjen se i akuzuari ka kryer veprën penale duke anashkaluar të gjitha faktet dhe provat, të cilat provonin të kundërtën, si dhe Gjykata e Lartë ka pranuar se interpretimi i provave materiale ka qenë i përciptë dhe i paragjykuar.
- 9.3. *Parimit të mosgjykimit dy herë për të njëjtën veprë*, të garantuar nga neni 34 i Kushtetutës, për shkak se vendimi i Gjykatës së Lartë është i paarsyetuar.

### III

#### Vlerësimi i Kolegjit

##### A. Për legjitimimin e kërkeses

10. Çështja e legjitimitetit është një ndër aspektet kryesore që lidhet me inicimin e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pikat 1, shkronja “i” dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë.

11. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret e nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësura në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore të shqyrtimit paraprak të kërkesës. Kriteret për pranueshmërinë e kërkesës janë të natyrës kumulative, në kuptimin që ato duhet të plotësohen njëkohësisht. Në këtë vështrim, mjafton mosplotësimi i njërit prej tyre që kërkesja të mos legjitimohet për vënien në lëvizje të gjykimit kushtetues.

12. Kolegji vlerëson se kërkesja legjitimohet *ratione personae*, bazuar në nenet 131, pika 1, shkronja “f” dhe 134, pika 1, shkronja “i”, të Kushtetutës, pasi në cilësinë e viktimës nga vepra penale (motra e të ndjerit) ka vënë në lëvizje me kallëzim procedimin penal, për pushimin e të cilit

ka ngritur pretendime në ankimin kushtetues, për rrjedhojë provon interesin e saj në çështjen e parashtruar.

13. Lidhur me kriterin e *shterimit të mjeteve juridike efektive*, Gjykata Kushtetuese në praktikën e saj ka pranuar se, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “F”, të Kushtetutës, kërkuesi duhet të shfrytëzojë në rrugë normale mjetet juridike efektive, të cilat janë të përshtatshme, të disponueshme dhe të frytshme për një çështje konkrete. Shterimi i mjeteve juridike efektive përbën parakusht që duhet përmbushur nga kërkuesi, i cili para se t’i drejtohet Gjykatës Kushtetuese duhet të vërtetojë se ka përdorur të gjitha mjetet ligjore të njohura nga ligji dhe të mjaftueshme për të rivendosur të drejtat e shkelura (*shih vendimet nr. 12, datë 24.05.2022; nr. 15, datë 11.03.2021; nr. 38, datë 25.04.2017 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Kolegji vëren se kërkuesja i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese për kundërshtimin e vendimit të Gjykatës së Lartë, nëpërmjet të cilit është përbyllur procesi gjyqësor i iniciuar prej saj për kundërshtimin e vendimit të prokurorit për pushimin e çështjes penale nr. 697, viti 2016. Për rrjedhojë, ajo i ka shteruar mjetet juridike efektive në dispozicion përpara se t’i drejtohet Gjykatës Kushtetuese.

15. Në vijim, Kolegji çmon se kërkuesja legjitimohet edhe *ratione temporis*, bazuar në shkronjën “b” të pikës 1 të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, i cili parashikon se afati për paraqitjen e ankimit kushtetues individual është 4 muaj nga konstatimi i cenimit të së drejtës. Vendimi i kundërshtuar është dhënë në datën 26.07.2022, ndërsa ankimi kushtetues është paraqitur në datën 18.11.2022, pra brenda afatit ligjor 4-mujor.

16. Lidhur me legjitimitimin *ratione materiae*, Kolegji konstaton se kërkuesja ka pretenduar, ndër të tjera, cenimin e parimeve të prezumimit të pafajësisë dhe mosdënimit dy herë për të njëjtën vepër penale, të garantuara respektivisht nga nenet 30 dhe 34 të Kushtetutës, por pa paraqitur argumente kushtetuese për to. Për rrjedhojë, Kolegji vlerëson se këto pretendime nuk janë ngritur në nivel kushtetues, ndaj nuk mund të merren në shqyrtim.

17. Në lidhje me pretendimin për cenimin e së drejtës për proces të rregullt ligjor në aspektin e barazisë së armëve, kërkuesja ka parashtruar se Gjykata e Lartë nuk i ka dhënë të njëjtën rëndësi provave të paraqitura nga palët ndërgjyqëse, duke marrë të mirëqena provat e prokurorit. Kolegji vëren se Gjykata e Lartë ka vendosur mospranimin e rekursit, që do të thotë se nuk ka shqyrtuar në themel shkaqet e tij dhe, për rrjedhojë, nuk ka vlerësuar provat e shqyrtuara në proces. Për më tepër, ashtu siç ka theksuar edhe vetë Gjykata e Lartë në arsyetimin e vendimit të saj, ajo është gjykatë e ligjit, ndaj vlerësimi i fakteve dhe provave nuk i përkasin juridiksionit të saj (*shih*

paragrafin 24 të vendimit të Gjykatës së Lartë). Në këtë situatë, Kolegji vlerëson se argumentet mbi të cilat ky pretendim është bazuar janë të pamjaftueshme në nivel kushtetues, ndaj ai nuk mund të merret në shqyrtim.

18. Për sa u takon pretendimeve të tjera për cenimin e së drejtës për një proces të rregullt ligjor në aspektet e standardit të arsytimit të vendimit gjyqësor, si dhe së drejtës për t'u mbrojtur dhe dëgjuar, të garantuara nga neni 42 i Kushtetutës, ato *prima facie* hyjnë në juridiksionin e Gjykatës, ndaj do të analizohen në vijim.

#### *B. Për pretendimin e cenimit të arsytimit të vendimit gjyqësor*

19. Kërkuessa ka pretenduar se Gjykata e Lartë ka përmendur vetëm rastet e mospranimit dhe nuk i ka analizuar ato në raport me çështjen konkrete. Vendimi është kontradiktor, i paarsyetuar, absurd dhe jologjik, pasi pavarësisht se Gjykata e Lartë përmend se është gjykatë e ligjit, praktikisht është sjellë si gjykatë fakti dhe megjithëse ka evidentuar zbatimin e gabuar të nenit 152 të KPP-së dhe se interpretimi i provave materiale ka qenë i përciptë dhe i paragjykuar, ajo sërish nuk i analizon ato, duke vepruar në kundërshtim me nenin 432 të KPP-së. Gjithashtu, ajo nuk ka analizuar shkeljet e evidentuara të gjykatës së apelit lidhur me cenimin e parimit të kontradiktoritetit, pasi në shqyrtim janë marrë vetëm provat e akuzës, ato janë konsideruar të mirëqena dhe nuk i janë nënshtruar debatit gjyqësor. Gjykata e Lartë, duke mos arsyetuar vendimin, nuk i ka dhënë përgjigje pretendimeve për shkeljen e të drejtave nga vendimet e gjykatave më të ulëta, për rrjedhojë i ka cenuar asaj edhe të drejtën e aksesit.

20. Në jurisprudencën kushtetuese është theksuar se e drejta për një proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Vendimi gjyqësor, në çdo rast, duhet të jetë logjik, i rregullt në formë dhe i qartë në përmbajtje. Argumentet e pjesës arsyetuese duhet të jenë të bazuara dhe të lidhura logjikisht, duke respektuar rregullat e mendimit të drejtë, dhe duhet të formojnë një përmbajtje koherente brenda vendimit, i cili përjashton çdo kundërthënie ose kontradiksion të hapur ose të fshehtë (*shih vendimet nr. 11, datë 21.04.2022; nr. 16, datë 16.03.2021; nr. 12, datë 19.03.2015 të Gjykatës Kushtetuese*). Për sa u takon vendimeve të Gjykatës së Lartë për mospranimin e rekursit, Gjykata ka pohuar se ato mund të arsyetohen në mënyrë të kufizuar, me kusht që në pjesën hyrëse të listohen shkaqet e rekursit. Ky arsyetim i kufizuar nuk cenon standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor, përderisa shpreh në thelb shkaqet e mospranimit të rekursit nga ana e kolegjeve të saj gjatë shqyrtimit të tij paraprak në dhomën e këshillimit (*shih*

*vendimet nr. 2, datë 11.02.2021; nr. 21, datë 16.04.2015; nr. 37, datë 19.09.2011 të Gjykatës Kushtetuese).*

21. Duke iu kthyer çështjes në shqyrtim, Kolegji konstaton vendimi i Gjykatës së Lartë për mospranimin e rekursit së saj paraqitet i rregullt në formë dhe pasqyron në mënyrë të plotë rrethanat e çështjes, shkaqet e rekursit, si dhe pjesën arsyetuese. Në këtë pjesë të fundit, të emërtuar “II. Vlerësimi i Kolegjit Penal”, në ndryshim nga sa pretendon kërkuesja, Gjykata e Lartë ka shprehur me arsyetim të kufizuar argumentet për mospranimin e rekursit, duke treguar se nuk ekzistojnë shkaqet e parashikuara në nenin 432 të KPP-së. Gjykata e Lartë ka evidentuar se pretendimet për çmuarjen e fakteve dhe provave nuk bëjnë pjesë në juridiksionin e saj dhe se gjykatat më të ulëta i kanë kthyer përgjigje të arsyetuar pretendimeve të kërkueses të paraqitura në shkallë të parë dhe në apel. Në tërësinë e tij, vendimi i Gjykatës së Lartë nuk rezulton të jetë alogjik, kontradiktor ose i paqartë.

22. Për sa më lart, Kolegji vlerëson se pretendimi i kërkueses për cenimin e procesit të rregullt ligjor në aspektin e arsytimit të vendimit gjyqësor është haptazi i pabazuar. Në kushtet kur për këtë pretendim kërkuesja ka ndërvarur pretendimin tjetër, atë për cenimin e së drejtës së aksesit, atëherë Kolegji çmon se edhe ky i fundit është haptazi i pabazuar.

#### *C. Për pretendimin e cenimit të së drejtës për t’u mbrojtur dhe dëgjuar*

23. Kërkuesja ka pretenduar se i është cenuar e drejta për t’u mbrojtur dhe dëgjuar, pasi asaj nuk i është dhënë mundësia dhe koha e nevojshme për t’u përgatitur për mbrojtjen, duke qenë se nuk është njoftuar për trupin gjykues, datën dhe orën e seancës gjyqësore në Gjykatën e Lartë. Sipas saj, ajo ka plotësuar rekursin në datën 25.07.2022 dhe Gjykata e Lartë ka dhënë vendimin, të nesërmen, më 26.07.2022, duke cenuar kështu të drejtën për pjesëmarrje dhe të dëgjimit për themelin e pretendimeve.

24. Neni 42, pika 2, i Kushtetutës parashikon se kushdo, për mbrojtjen e të drejtave, të lirive dhe interesave të tij kushtetues dhe ligjorë, ka të drejtën e një gjykimi të drejtë dhe publik brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme e caktuar me ligj.

25. Në kuadër të garantimit të një gjykimi të drejtë Gjykata Kushtetuese në jurisprudencën e saj ka përcaktuar disa standarde kushtetuese, të cilat janë të lidhura nga pikëpamja organike dhe funksionale me njëra-tjetrën në mënyrë të tillë që cenimi i njërit standard ndikon në mënyrë të pashmangshme në cenimin e të tjerave. Konkretisht, e drejta për t’u njoftuar për një gjykim dhe pjesëmarrja në të është e lidhur me vendimmarrjen e gjykatës, e cila ndikon drejtpërsëdrejti mbi të

drejtat subjektive ose interesat e ligjshëm të individit. E drejta për t’u njoftuar për të marrë pjesë në gjykim u paraprin të drejtave të tjera, pasi nëse pala ndërgjyqëse nuk njoftohet për datën dhe orën e seancës, ajo detyrimsht do të gjendet në pamundësi objektive për të ushtruar të drejtat që i garantohen nga neni 42 i Kushtetutës në kuadrin e një procesi të rregullt ligjor. Nga ana tjetër, e drejta për të marrë pjesë në gjykim krijon të njëjtat mundësi për të paraqitur prova dhe argumente në mbrojtje të interesave vetjakë në raport me palën kundërshtare (*shih vendimet nr. 22, datë 29.09.2022; nr. 8, datë 23.02.2021; nr. 49, datë 22.07.2016 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjithashtu, Gjykata është shprehur se është detyrë e administratës gjyqësore të marrë masat për të kryer njoftimin e palëve ndërgjyqëse, duke theksuar se, gjithashtu, është detyrë edhe e palëve që të ndjekin ecurinë e gjykimit të çështjes së tyre pranë Gjykatës së Lartë (*shih vendimet nr. 47, datë 06.07.2015; nr. 32, datë 22.07.2011; nr. 13, datë 04.03.2008 të Gjykatës Kushtetuese*).

26. Neni 436 i KPP-së parashikon detyrimin e sekretarisë së gjykatës për të njoftuar palët në këndin e njoftimeve, faqen elektronike zyrtare të gjykatës, si dhe në adresën elektronike të deklaruar të tyre ose të avokatit, të paktën 30 ditë përpara, për datën dhe orën e gjykimit të çështjes. Në zbatim të këtij parashikimi ligjor është miratuar edhe urdhri i Gjykatës së Lartë nr. 131, datë 02.07.2021 “Për publikimin e datave të gjykimeve dhe njoftimin e palëve”.

27. Duke iu kthyer rastit në shqyrtim, Kolegji vëren se Gjykata e Lartë është vënë në lëvizje nga vetë kërkesja, e cila ka ushtruar rekurs kundër vendimit të gjykatës së apelit që mban datën 27.04.2017, i cili është nënshkruar prej saj dhe avokatit. Rekursi është regjistruar fillimisht në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor Korçë në datën 03.05.2017 dhe më tej në Gjykatën e Lartë, duke u regjistruar me nr. 71008-01513-00-2017, datë 09.10.2017. Më pas, kërkesja ka paraqitur aktin “Plotësim rekursi” drejtuar relatorit të çështjes, i nënshkruar nga dy avokatë të zgjedhur prej saj dhe që mban datën 16.06.2022. Ky akt rezulton të jetë regjistruar me nr. 3101 prot., datë 27.06.2022, në ndryshim nga sa pretendon kërkesja se ai është paraqitur në datën 25.07.2022 (*shih faqen 8 të ankimit kushtetues*). Sipas të dhënave të publikuara nga Gjykata e Lartë, në rubrikën “Çështje të shpallura në gjykim”, ku pasqyrohen të dhënat e çështjeve për shqyrtim në dhomën e këshillimit, përfshirë datën e shpalljes, numrin e çështjes, palët ndërgjyqëse, bazën ligjore, trupin gjykues, relatorin, datën dhe orën e shqyrtimit, ashtu edhe në rubrikën “Çështje të ardhura”, ku pasqyrohen detajet e çështjes, rezulton e publikuar se kjo çështje është planifikuar në datën 30.06.2022 për shqyrtim në dhomë këshillimi në datën 26.07.2022, ora 12:50.

28. Kolegji evidenton se fakti nëse personi ka ose jo dijeni për procesin mund të provohet me çdo lloj mjeti të lejuar nga ligji procedural (*shih vendimin nr. 11, datë 07.02.2011 të Mbledhjes*

së Gjyqtarëve të Gjykatës Kushtetuese). Për më tepër, në aktin “Plotësim rekursi” rezulton se përfaqësuesit ligjorë të kërkueses kanë pasur dijeni për relatorin e çështjes dhe detajet e rekursit të regjistruar (numri dhe data), çka do të thotë se ata kanë pasur mundësi që me mënyra të përshtatshme kërkimi të gjurmojnë dhe të informohen në kohë lidhur me trupin gjykues, datën dhe orën e shqyrtimit të rekursit. Po kështu, Kolegji konstaton se pavarësisht se kërkuësja ngre pretendime për mosnjoftimin e përbërjes së trupit gjykues, ajo nuk ka argumentuar në mënyrë konkrete nëse ka pretendime për ndonjë prej anëtarëve të tij. Po kështu, në ndryshim nga sa pretendon kërkuësja, Gjykata e Lartë jo vetëm që e ka cituar faktin që kërkuësja në datën 27.06.2022 ka paraqitur plotësim rekursi (*shih fjalinë e parë në paragrafin 21 të vendimit të Gjykatës së Lartë*), por edhe e ka analizuar përmbajtjen e tij duke dhënë vlerësimin përkatës për çfarë kërkuësja ka parashtruar në këtë dokument (*shih fjalinë e fundit në paragrafin 25, po aty*).

29. Për sa më lart, në kushtet kur rekursi është paraqitur nga vetë kërkuësja, e cila ka detyrimin të ndjekë fatin e çështjes së saj dhe njoftimi i shqyrtimit të rekursit është publikuar në faqen zyrtare të Gjykatës së Lartë, Kolegji vlerëson se argumentet e kërkueses lidhur me mungesën e dijenisë për përbërjen e asaj gjykate, datën dhe orën e shqyrtimit të rekursit janë të pamjaftueshme për të mbështetur pretendimin për cenimin e së drejtës për t’u mbrojtur dhe dëgjuar. Për rrjedhojë, ky pretendim është haptazi i pabazuar.

30. Në përfundim të analizës për kriteret paraprake, Kolegji çmon se çështja nuk mund të kalojë për shqyrtim në seancë plenare.

### **PËR KËTO ARSYE,**

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pika 2, shkronja “e”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

### **V E N D O S I:**

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.